Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 277 και 300/85 R

Canon Inc. και άλλοι
κατά
Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ντάμπινγκ »

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Στάθμιση όλων των σχετικών συμφερόντων
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186 — Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
18 Οκτωβρίου 1985 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 277 και 300/85 R,

Canon Inc., Canon France SA, Canon Rechner Deutschland GmbH, Canon (UK) Ltd, με έδρες αντίστοιχα το Τόκυο (Ιαπωνία), το Παρίσι (Γαλλία,), το Μόναχο (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) και το Wallington (Αγγλία), εκπροσωπούμενες από τον I. Forrester, δικηγόρο Σκωτίας, M. van Empel, δικηγόρο Άμστερνταμ, και R. Burke, δικηγόρο Ιρλανδίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J.-C. Wolter, 8, rue Zithe,

αιτούσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον H.-J. Lambers, διευθυντή της νομικής του υπηρεσίας, και το δικηγόρο E.-H. Stein, νομικό σύμβουλο της εν λόγω υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον F. Jacobs, Queen's Counsel, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J. Temple Lang, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως ως προς τις αιτούσες του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 163, σ. 1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο της 7ης Οκτωβρίου 1985, οι εταιρίες Canon Inc., Canon France SA, Canon Rechner Deutschland GmbH, Canon (UK) Ltd, υπέβαλαν αίτηση, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητούν ως κύριο αίτημα την ολική ή μερική αναστολή εκτελέσεως ως προς αυτές του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 163, σ. 1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών που κατασκευάζουν οι αιτούσες και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο κανονισμός 3643/84 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1984 (ΕΕ L 335, σ. 43), μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας δίκης, επικουρικά δε τη λήψη

οιουδήποτε προσωρινού μέτρου που το Δικαστήριο θα κρίνει νόμιμο και επιεικές λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις.

2 Η αίτηση, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 1985, υποβλήθηκε δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας.

3 Οι αιτούσες αναφέρονται στις προσφυγές ακυρώσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 1698/85 που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 1985 (Canon France SA, Canon Rechner Deutschland GmbH και Canon (UK) Ltd) και στις 4 Οκτωβρίου 1985 (Canon Inc.).

4 Προφανώς οι δύο υποθέσεις 277/85 R και 300/85 R είναι συναφείς λόγω του αντικειμένου τους, τόσο δε οι διάδικοι όσο και ο γενικός εισαγγελέας δεν προβάλλουν καμία αντίρρηση για την ένωσή τους. Κατά συνέπεια, οι δύο αυτές υποθέσεις πρέπει να συνεκδικασθούν για τους σκοπούς της Διάταξης περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

5 Με Διάταξη της 9ης Οκτωβρίου 1985 επετράπη, δυνάμει του άρθρου 37, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, στην Επιτροπή να παρέμβει στις υποθέσεις 277 και 300/85 R προς στήριξη των αιτημάτων του καθού. Η Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις στις 10 Οκτωβρίου 1985.

6 Το καθού υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στις 11 Οκτωβρίου 1985. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 14 Οκτωβρίου 1985.

7 Η υπόμνηση των σταδίων που προηγήθηκαν της θέσπισης από το Συμβούλιο του κανονισμού 1698/85 παρουσιάζει ενδιαφέρον. Στις 15 Φεβρουαρίου 1984, το CETMA υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία με αίτημα την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας, στις οποίες περιλαμβάνονται και εκείνες των αιτουσών εταιριών. Κατόπιν αυτού και σύμφωνα με σχετική έρευνα που διεξήγαγε, η Επιτροπή θέσπισε στις 20 Δεκεμβρίου 1984 τον κανονισμό 3643/84 (ΕΕ L 335, σ. 43), το άρθρο 1, παράγραφος 3, του οποίου επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ, ύψους 33,3 % επί των εξαγομένων από τις αιτούσες

γραφομηχανών. Στις 19 Ιουνίου 1985 το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό 1698/85 που επιβάλλει με το άρθρο 1, παράγραφος 4, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, ύψους 35 % επί των εν λόγω μηχανών, ενώ με το άρθρο 2 προβλέπει την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον προαναφερθέντα κανονισμό 3643/84.

8 Οι αιτούσες εταιρίες ισχυρίζονται ότι η αναστολή εκτελέσεως ως προς αυτές του εν λόγω κανονισμού μέχρι την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου επί της κύριας προσφυγής είναι επιβεβλημένη, ώστε να μην υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

9 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Πάντως, το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξης, καθώς και οιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ.

10 Για να καταστεί δυνατή η λήψη παρόμοιων μέτρων, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας απαιτεί οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υπόθεσης, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

11 Οι αιτούσες εταιρίες προβάλλουν συναφώς ορισμένους λόγους, που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση των αιτούμενων μέτρων. Πρώτον, ισχυρίζονται ότι δεν τηρήθηκε το άρθρο 2, παράγραφος 9, του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984 (ΕΕ L 201, σ. 1), ο οποίος συνιστά το βασικό κανονισμό σε θέματα ντάμπινγκ, επειδή δεν έγινε σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής κατά το αυτό στάδιο εμπορίας. Ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή αποτίμησε την προκληθείσα στην ευρωπαϊκή βιομηχανία ζημία επισύρει επίσης επικρίσεις εκ μέρους των αιτουσών εταιριών. Θεωρούν ότι κατά την εκτίμησή της αυτή η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι δυσχέρειες που διέρχονται δύο από τους τρεις ευρωπαίους παραγωγούς, συγκεκριμένα η Triumph Adler και η Olympia, οφείλονται κατά μεγάλο μέρος στο ότι απώλεσαν την παραδοσιακή αγορά τους, δηλαδή την αγορά των μηχανικών και ηλεκτρικών γραφομηχανών που αντικατέστησαν οι ηλεκτρονικές γραφομηχανές, καθώς και στην ανικανότητά τους να προσαρμοστούν ταχέως στη νέα αυτή αγορά. Το γεγονός ότι ορισμένοι ευρωπαίοι παραγωγοί αγόραζαν από την ιαπωνική εταιρία Nakajima γραφομηχανές OEM που κατείχαν υψηλό ποσοστό στις πωλήσεις τους είναι παράγοντας που η Επιτροπή οφείλει επίσης να λάβει υπόψη της. Περαιτέρω, οι αιτούσες εταιρίες υποστηρίζουν ότι διαπράχθηκαν σοβαρά λάθη και κατά την αποκαλούμενη μέθοδο της « επιδιωκόμενης τιμής πωλήσεως » που χρησιμοποιεί η Επι-

τροπή για τον υπολογισμό του ύψους στο οποίο πρέπει να καθορίζεται ο δασμός αντιντάμπινγκ για κάθε ιάπωνα εξαγωγέα προς συμψηφισμό της ζημίας που προκλήθηκε στην ευρωπαϊκή βιομηχανία.

12 Εξάλλου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν ότι η εξέταση των τεσσάρων λόγων που προβάλλουν οι αιτούσες εκφεύγει σαφέστατα από το πλαίσιο των προσωρινών μέτρων για να προδικάσει την ουσία, ενώ κανείς απ' αυτούς δεν είναι ικανός να στηρίξει το « fumus boni juris ». Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν περαιτέρω ότι οι περιστάσεις που επικαλούνται οι αιτούσες για να αποδείξουν ότι συντρέχει περίπτωση ανεπανόρθωτης ζημίας, όπως η μείωση των πωλήσεών τους και της μερίδας συμμετοχής τους στην αγορά, καθως και η εξασθένηση του δικτύου διανομής τους, είναι συνυφασμένες με τη θέσπιση του δασμού αντιντάμπινγκ και δεν αποτελούν απόδειξη ανεπανόρθωτης ζημίας, θεμελιώνουσας το επείγον και κατά συνέπεια τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων που ζητούνται. Εξάλλου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ισχυρίζονται ότι, όπως προκύπτει σαφώς από τη νομολογία του Δικαστηρίου, και ιδίως από τη Διάταξη 258/84 R της 17ης Δεκεμβρίου 1984 στην υπόθεση Nippon Seiko, είναι αναγκαίο να χωρήσει εκτίμηση των συμφερόντων των αιτουσών σε σχέση με τη ζημία που θα μπορούσε να υποστεί η ευρωπαϊκή βιομηχανία αν γίνονταν δεκτά τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα, θεωρούν δε ότι το συμφέρον της ευρωπαϊκής βιομηχανίας θα θιγόταν σοβαρά αν λαμβάνονταν πράγματι τα μέτρα που ζητούν οι αιτούσες.

13 Για να αποδείξουν ότι συντρέχει το fumus boni juris, οι αιτούσες επαναλαμβάνουν με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλαν διάφορους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που προβάλλουν και με την προσφυγή τους στην κύρια δίκη. Με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή έκριναν ότι δεν όφειλαν να εκθέσουν την άποψή τους επί των ισχυρισμών αυτών στο πλαίσιο διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, επειδή η εξέτασή τους επάγεται την έκφραση απόψεως επί της ουσίας. Κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1985, και τα δύο κοινοτικά όργανα, ειδικότερα όμως η Επιτροπή, υπογράμμισαν ότι κατά την άποψή τους δεν προέβησαν σε εσφαλμένο υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και της αποτίμησης της ζημίας που προκαλούν οι ιαπωνικές εισαγωγές στην ευρωπαϊκή βιομηχανία και ότι εφήρμοσαν ακριβώς τις διατάξεις του οικείου κανονισμού, στην προκειμένη δηλαδή περίπτωση του κανονισμού 2176/84.

14 Συναφώς, ενόψει των επιχειρημάτων των αιτουσών, μπορεί να γίνει δεκτό ότι προέβαλαν ουσιώδη επιχειρήματα, τα οποία θα αποτελέσουν αντικείμενο περισσότερο εμπεριστατωμένης εξετάσεως στο πλαίσιο της προσφυγής στην κύρια δίκη, ενώ τα κοινοτικά όργανα, λαμβάνοντας την προαναφερθείσα θέση, δεν επιχείρησαν ούτε

θέλησαν να επιχειρήσουν να καταδείξουν το αλυσιτελές των λόγων που προβάλλουν οι αιτούσες. Υπό την επιφύλαξη όσων εκτίθενται με τη σκέψη 16 που ακολουθεί, μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί ότι οι προβαλλόμενοι από τις αιτούσες λόγοι δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση του προσωρινού μέτρου που ζητούν.

15 Ναι μεν οι αιτούσες στην παρούσα υπόθεση προέβαλαν νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς που μπορούν εκ πρώτης όψεως να δικαιολογήσουν την αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο Δικαστήριο όμως εναπόκειται να εκτιμήσει το επείγον και την αναγκαιότητα της αιτούμενης αναστολής, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των αιτουσών.

16 Επί του θέματος αυτού, προς στήριξη των αντίστοιχων απόψεών τους οι διάδικοι υποστήριξαν αντικρουόμενες θέσεις και ανέφεραν αριθμούς σχετικά με το ύψος των τιμών και το ποσοστό συμμετοχής στην αγορά της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και των ιαπώνων ανταγωνιστών τους. Οι αριθμοί που παρέσχε το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το CETMA, αφενός, και οι αιτούσες, αφετέρου, δεν συγκλίνουν. Στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να δεχτεί ως ακριβέστερους τους αριθμούς που επικαλείται ο ένας διάδικος αντί του άλλου, χωρίς να προδικάσει την ουσία της υπόθεσης, αν άλλα στοιχεία δεν βαρύνουν υπέρ της απόψεως του ενός διαδίκου, πράγμα που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Καθ' όμοιο τρόπο, αντιμετωπίζει την ίδια αδυναμία ο Πρόεδρος, όταν πρέπει να κρίνει αν έγινε σύγκριση στο αυτό στάδιο εμπορίας της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας.

17 Άλλωστε, στο πλαίσιο της εφαρμογής των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ είναι αναγκαίο να σταθμίζεται το σύνολο των διακυβευόμενων συμφερόντων. Επ' αυτού, τα κοινοτικά όργανα και το CETMA ισχυρίζονται ότι η ζημία που υπέστησαν οι κοινοτικοί κατασκευαστές λόγω της υποτιμολόγησης των τιμών των πωλούμενων από τις αιτούσες ηλεκτρονικών γραφομηχανών είναι σημαντική και ενδεχόμενη αναστολή των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ θα προκαλούσε χωρίς αμφιβολία την εξαφάνιση ενός μέρους της κοινοτικής βιομηχανίας. Ελλείψει έγκυρων και μη αμφισβητούμενων πληροφοριών, ικανών να αποδείξουν το αντίθετο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων ενδέχεται να προξενήσει σημαντική ζημία στην ευρωπαϊκή βιομηχανία.

18 Από τα προαναφερθέντα περιστατικά και από την αρχή ότι σε περίπτωση αμφιβολίας εναπόκειται στον αιτούντα διάδικο να αποδείξει το βάσιμο των ισχυρισμών του, εμφαίνεται ότι οι αιτούσες δεν προσκόμισαν αποχρώσες αποδείξεις ότι θα υφίσταντο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που να δικαιολογεί το επείγον των προσωρινών μέτρων που ζητούν.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

αποφαινόμενος κατά τη διαδικασία των προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Δημοσιεύτηκε στο Λουξεμβούργο στις 18 Οκτωβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart